

column | *Kylie Fletcher & Mette Dijkstra*interview | *Tourist Talk*

‘Leve de omlooptafel!’

De supermarktwijnen beoordeeld door wijnschrijver Nicolaas Klei, we fietsen er allemaal voor om. Ons vaste rondje boodschappen wordt onderbroken door een ritje naar die ene speciaalzaak aan de andere kant van de stad. Eenzelfde fenomeen doet zich ook geregeld voor tijdens ons werk. We noemen het: de omlooptafel.

We hebben het niet per se over die knappe mannen in de zaak, die bespieden we veilig vanachter de bar. Omlopen doen we voor gasten die er, net als wij, de beste avond van de week van willen maken. Ze komen binnen, draperen hun jas over de stoel naast zich. Zij gaat vlug met haar handen door haar haar, hij laat rustig zijn ogen door de zaak gaan. Ze zitten. Met een glimlach.

Het eerste glaasje wijn gaat nog in overleg. Wijnkaart? Nee, ons advies. De glazen die volgen worden in een oogwenk besteld. Het eten aan de omlooptafel komt altijd op tijd, want deze gasten hebben geen haast. De wijn komt altijd te laat, want ze hebben dorst en zijn gretig naar aandacht. Onze aandacht. Maar dit is makkelijk opgelost: een extra slok in het glas, geserveerd met een nog grotere glimlach, maakt alles goed.

Omlooptafels houden het niet bij een eenmalig bezoek. Ze komen terug. En keer op keer maken ze het de moeite waard om je wijk zo af en toe te verlaten. Om net dat ene stapje extra te zetten. Ze herkennen je, onthouden je naam als ze er om vragen, en schromen niet je te complimenteren. Wij houden van omlooptafels. Dit zijn de gasten die wij graag zien. Waar we de naam van weten en de verhalen van onthouden. Waarvan we weten dat ze ‘die ene Pinot’ toch echt het lekkerst vinden. En als die ‘ene Utrechtse brouwer’ een nieuw biertje heeft uitgebracht, we deze aan meneer kunnen serveren, zonder overleg.

Tijdens drukke dagen vinden wij rust aan deze tafel. De omlooptafel herinnert je eraan waarom je dit vak doet. Omdat we weten dat zij weer terugkomen, omdat zij weten dat wij het leuk vinden als zij er zijn.

De Utrechtse Kylie Fletcher en Mette Dijkstra zijn schrijvende horecadames met een bak aan zelfspot en een helicopterview waar je u tegen zegt. Ze spreken met en uit ervaring over alledaagse horecaperikelen.

Albert (33)
Londen

Tanja (25)
Zwitserland

Wat brengt je naar onze Domstad?

‘Ik ben op zakenreis, ik kom geregeld vanuit Londen naar Utrecht om te werken in het UMC.’

Wat vind je van de horeca in Utrecht?

‘Het aanbod aan horeca in Utrecht is erg groot. De eerste dag dat ik hier kwam at ik pannenkoeken aan de Oudegracht, de volgende dag ging ik naar Broadway, gisteren at ik Indiaas bij Taj Mahal en vandaag at ik bij Restaurant de Markt. Meestal als ik hier voor werk kom, bezoek ik samen met mijn collega’s dezelfde restaurants als vorige keer omdat we vaak niet genoeg tijd hebben om de stad verder te verkennen. Tijdens deze zakenreis had ik besloten om zelf op zoek te gaan naar nieuwe horeca en heb ik bij andere leuke zaken gegeten. Het beviel goed. Ik zie ook dat er in Utrecht steeds meer wordt gedaan aan beter en verantwoord eten op de kaart. Dat ziet er uit als een goede ontwikkeling voor de stad.’

Wat brengt je naar onze Domstad?

‘Ik heb hier vijf maanden gestudeerd, maar ga helaas volgende week alweer weg.’

Wat vind je van de horeca in Utrecht?

‘Er heerst hier een soort uitgaanscultuur hier in Utrecht. Het lijkt alsof er altijd mensen in alle restaurantjes en cafés te vinden zijn. Ik ben zelf erg fan van de “groene(re) horeca”. Dat zijn de plekjes waar ze op de menukaart verantwoorde producten hebben staan of in ieder geval, producten met een verhaal erbij. Ik ga graag horeca zoals De Ontdekking op de Voorstraat (hun brunch is geweldig!), naar KEEK (probeer daar eens het broodje met geitenkaas) of De Koekfabriek (waar die heerlijke koekjes worden gemaakt door mensen met een verstandelijke beperking).’

TEKST / FOTOGRAFIE: KIKI MOSSINK